

GAZETA KRAKOWSKA

Prenumerata na zwyczajnym papierze złp. 12, na francuskim złp. 15.

N^{ER} 67.

Pojedynczy numer na zwyczajnym papierze gr. 10.

PIĄTEK DNIA 17 WRZEŚNIA 1830 ROKU.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na 0° Reaumira.

Dzien godzina	Barometr na 0° .	Therm:	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf:	UWAGI.
16. 12	27 6, 098	+ 9. 7	100	zachodni, wrocy	pochmurno	
3	„ 6, 194	+13. 6	80	Podn: za. 3r. dni	chmuruj	
3	„ 6, 160	+14. 6	75	„ słaby	„ „	
9	„ 6, 643	+ 9. 2	100	„ „	pog. da z chmur:	

WIADOMOSCI ZAGRANICZNE.

PARYŻ 4 września. — Na posiedzeniu izby parow pod prezycyą P. Pasquier, z porządku dziennego następowało dalsze roztrząsanie ustawy o przysędze i zdanie sprawy o petycyach. — Następca tronu znajdował się na tem posiedzeniu. — Hr. Verhuel, równie jak hr. Cornet, przysłali na pismie swoje przysęgi. — Marszałek Soult został jako nowy par wprowadzony. — PP. Talaru i Dalberg wykonali przysięgę. — Potem P. Duboucaze zdał sprawę o projekcie wzgędem przysięgi, i wniosł uchylene warunku tyczącego się parow, jako przeciwno konstytucyi, i ubliżającego tak prawom parow, jako i króla, który imanuje parow. — Minister książę Broglie broniał tego warunku, równie jak hr. Decazes. — P. Segnier, viceprezes izby oświadczył, iż ciągle znajduje się w Paryżu, dla przyjęcia przysięgi od urzędników, którzy ją zechcą wykonać. — Nakoniec cała ustawa przyjęta została 07 głosami przeciw 11.

P. St. Priest żądał zniesienia praw *sacrilegium*; izba postanowiła wziąć tę propozycyę pod rozwayę.

Monitor z d. 1 b. m. na początku urzędowej swej części, umieścił co następuje: “Wczoray JW. Lord Stuart de Rothsay na prywatnem posłuchaniu złożył królowi list od N. króla W. Brytanii, w którym uwierzytelnia go jako nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra przy dworze francuzkim. Wprowadzony był i przedstawiony przez ministra spraw zagranicznych hr. Molé. Po posłuchaniu u króla, przedstawiony także był królowey, księżtom i księżniczkom domu królewskiego. — Gdy lord Stuard powracał z *Palais-Royal*, pozdrowiony był od ludu głośnemi okrzykami.

Tenże Monitor zawiera następujący list, który król zaraz po popisie gwardy narodowej d. 29 sierpnia posłał jenerałowi Lafayette: “Mimo utrudzeń, których kochany jenerale doposał dnia dzisiejszego; nie mogę się wstrzy-

mać, ażebym WPanu nie wyraził życzenia, iżbyś gwardyi narodowej, której jesteś patryarchą, oświadczył moje podziwienie. Powiedz j-y, że nie tylko przewyższyła moje oczekiwania, ale nadto najwyższą radością napełniła me serce. Świadek na tem samym polu Marsowem związku w r. 1790; świadek patryotycznego zapału w r. 1792, gdzie w 3 dniach miasto Paryż 48 batalionów gwardyi dostawiło naszemu wojsku w Szampanii, które tak wiele przyłożyły się do chwały oręża francuzkiego; śmiało porównać mogę przeszłość z terażniejszością, i cieszy mnie, iż WPanu powiedzieć jestem w stanie: że co teraz widziałem, przechodzi wyobrażenie tego, co wtenczas nad podziw pięknem i dla nieprzyjaciela straszmem, znajdować mógłem. — Ludwik Filip., — Jenerał Lafayette list ten w rozkazie dziennym udzielił gwardyi narodowej.

Hrabia Anatole Montesquiou pojechał dnia 20go sierpnia do Neapolu z doniesieniem o wstąpieniu na tron terażniejszego króla. — Słychać, iż królewicz następcą tronu i jenerał Lafayette, zwiedzają wszystkie miasta dla przeglądu gwardyi narodowych.

Xzję Talleyrand miał d. 20 z. m. posłuchanie u króla.

Kommissarz portowy w Bajonie doniósł pod d. 31 sierpnia ministrowi morskiemu przez telegraf, co następuje: "Konsul francuzki w San Sebastian, uwiadomił mnie pod dniem wczorayszym, iż nadszedł tam dnia tego rozkaz, aby okręty pod banderą trójkolorową, wpuszczane były do wszystkich portów hiszpańskich.,

Dnia 31 z. m. odbył się uroczysty pogrzeb hr. Segur, para Francyi i członka akademii francuzkiej, którego pochowano na cmentarzu *Parc Lachaise*. Deputacye od izby i instytutu, jako też liczni

przyjaciele szli za trumną, którą poprzedzały oddziały gwardyi narodowej i wojsk liniowych. Po obu jej stronach szło 7 ubogich z wachlami. Rogi całunów nieśli: marszałek książę Reggio, jenerał Lafayette, wielki referendarz izby parów margr. Semonville i jeden z członków instytutu. — Zmarły którego nie należy brać za młodszego brata, autora historyi kampanii rossyjskiej; zostawił nader ciekawe pamiętniki swojego życia, w których najbardziej świetnie woyna północnej Ameryki za niepodległość, w której razem z Lafayettem walczył, i pobyt jego na dworze cesarowej Katarzyny.

Podług nowego *Journal de Paris*, J. K. Mość przeniesie się do pałacu Tuilleirów, skoro tylko wyporządkowany zostanie. Teraz spisywane są papiery, które mają być nader ważne.

Minister wojenny marszałek Gerard pisał do marszałka Bourmont, aby został przy naczelnem dowództwie, aż do nowych rozkazów.

Kuryer francuzki donosi z prywatnego listu z Londynu, że księżna Berry pragnęła z dziećmi swojemi udać się do Nowegojorku. Król X. niechciał zezwolić na to, aby zabrała z sobą księżną Bordeaux; lecz ona obstaje przy swoich prawach jako matka.

Dnia 30 z. m. zabrała się mała liczba żyjących jeszcze wyborców z r. 1789 u jenerała Lafayette, i wynurzyła mu życzenie, aby popioły owczesnego pierwszego prezydenta Paryża Bailly, w Panteonie umieszczone zostały, i aby wystawione przez wyborców r. 1789 popiersie jego, równie jak jenerała Lafayette, jako owczesnego dowódcy gwardyi narodowej, na swoje miejsca zwrócone były.

Lidicateur de Bordeaux donosi pod d. 28 sierpnia, iż rząd odebrał dz. ś miał urzędową wiadomość, że Prussy uznały naszego króla. Dziennik zaś sporów twierdzi: że N. Cesarz austriacki, dowiedziawszy się o tutejszych zdarzeniach wyraził: "Pogardzani ministrami, którzy doradzili Karolowi X. targnąć się na konstytucję, uroczyście przez niego zaprzysiężoną. Najpierwszą powinnością poczciwego człowieka, a nadewszystko monarchy, jest dotrzymać wiernie danego słowa. Ubolewam nad księżną Bordeaux, pomieważ on jest niewinny, ale w żadnym przypadku mieszać się niemyślę w jego sprawę. (G. Wrocław.)

Liczne deputacye z różnych części kró-

lestwa miały znowu zaszczyt złożyć J. K. M. adres. Miasto Dole wyraziło swą radość, iż uwolnione zostało od jezuitów.— Szwec Stofel z Alzacyi, który miał się nadzwyczajnie popisać w dniach lipcowych, wezwany wczoraj został do stołu królewskiego.— Uroczystość pogrzebowa księcia Kondensza nastąpi d. 4 b. m. — Jeden z seminarzystów i z nim przebrany żandarm, usiłował d. 1 b. m. podburzyć do buntu robotników. Ostatni poznany został przez 82letniego Pertrand (który należał do zdobycia Bastilii) i gdyby niewdanie się patrolu, żandarm ten byłby przez rozjadłych robotników zamordowany. (G. #10.)

Onegdy pogrzebany został zecer drukarski Alex: Rouzer, który z ran w dniu 29 lipca odniesionych zakończył życie. Za trumną jego szło 1200 jego kolegów i 700 żołnierzy od gwardyi narodowej.

LONDYN 4 września. — Podczas obiadu rodziny królewskiej w Windsor, król spełnia zwykle następujący toast: „Pokoy i miłość.”

Podczas posłuchania, które jenerał Baudrant miał u króla, złożył oprócz urzędowego, także list konfidencyjnalny swego monarchy, który zupełnie w poufałym sposobie, jako od dawnego przyjaciela króla Wilhelma IV. był pisany. Król przyjął ten list z wielkiem upodobaniem i prosił jenerała, iżby królowi Ludwikowi Filipowi oświadczył: „że z wielką radością przypomina sobie poufale stosunki, jakie niegdyś pomiędzy nimi zachodziły, i spodziewa się, że i dziś jako pomiędzy monarchami zachodzić będą.” — Król nierozczmawiał z Baudrantem wcale o politycznych interessach, lecz tylko o rzeczach potocznych. —

Przed kilku dniami zebrany w znacznej liczbie lud spalił, wizerunek wydawcy gazety brigitonńskiej przed biórem teyże, poczem udał do jego domu i wszystkie okna wyłukał. — Wydawca ten, dopuścił się umieszczenia artykułu ubliżającego tak ukochanemu królowi.

Zapewniają tu, że lord Ponsonby uda się w krotce z szczytami zleceniami naszego rządu do Paryża, i z tego powodu miewa częściej narady z hr. Aberdeen.

Prywatny list wyraża, iż przy odeszciu poczty, rozchodziła w Londynie prawie powszechna wieść o zmianie ministrów, a mianowicie o odeszciu księcia Wellingtona.

Karol X. żądał od rządu tutejszego, aby księcia Bordeaux czynione były takie same

honory, jak królowey portugalskiej, podczas jej w Anglii bawienia. Lecz ministrowie oświadczyli wprost deputowanym byłego króla, że wysokie osoby uważane tylko będą jako prywatne.

Listy z Kartageny pod d. 4 lipca donoszą, iż nakoniec Bolivar postanowił w kraju pozostać. Cała Wenezuela, wyjąwszy Walencyą i Kurakao, oświadczyła się za nim. Późniejsze doniesienia pod d. 16 lipca nie są tak pomyślne dla Bolwara. — Jenerał Sucre jest istotnie zamordowany.

BRUXELLA 5 września. — Przybyli na powrót z Hagi deputowani zdali sprawę o wypadku swojego poselstwa do tronu „Przybywszy w poniedziałek dnia 30 sierpnia do Hagi, prosiliśmy o posłuchanie u J. K. Mci. Niewyszło pół godziny, a odebraliśmy pomyślną odpowiedź. We wtorek w południe udaliśmy się do pałacu; J. K. M. przyjął nas z przychylnością; pytał się o pełnomocnictwa, na mocy których przed nim stawamy i uznął je za ważne. Przeczytawszy nasze zleczenia piśmienne, rzekł: iż cieszy go, że przez zwołanie stanów jeneralnych na dzień 13ty września, uprzedził nasze życzenia; że to jest prawny i nays pewniejszy sposób, przekonania się o życzeniach wszystkich części państwa, dopełnienia ich i zarządzenia użaleniom. — Przeżyliśmy J. K. Mci wszystko, coście nam WPanowie na zgomadzeniu d. 28 polecili. Monarcha wysłuchał nas cierpliwie, i rzekł na końcu z rezerwem: iż pragnie tylko, aby jak najprędzej była spokoynosc przywrócona, gdyż brzydzi się krwi rozlewem, i przyrzekł, że na wszystkie przełożone punkta bęzie nam odpowiedź przysłana.” —

W noy na 3ci b. m. walczone w Loewen i 3 osoby zabite zostały. Dom dowodczy miał być złupiony. —

LEODYMA 3 września. — Miasto nasze jest dziś rano spokoynie; ale wczoraj wieczór o godzinie 7 zasły burzliwe poruszenia, które dość długo trwały. Mnóstwo robotników udało się do P. Devillers, handlującego brouią; wybito bramę kamieniami i zabrano mu znaczną ilość fuzyj. Wypadek ten zrobił wrażenie; lecz dziś rano uspokojono się, gdy wyrzano czeladź fabryczną pełniącą obowiązki milicyi. Przyrzekli oni, iż żadnego rabunku nie dopuszczą. Dziś rano mnóstwo ludzi dostało broń i zapisanych zostało do nowey straży miejskiej, która otrzymała na nazwisko gwardyi narodowej. — Pociąg zabu-

zenia, udała się część pospolstwa do szkolnych koszar na tamtą stronę Mozy; lecz rozpedzona została. — Komisya publicznego bezpieczeństwa rozwiązała się, i mówią, że sam radca stanu kierować będzie sprawami. Tymczasem słyhać, iż nowa komisya została urządzona. — Gazeta kolońska zawiera następujące z tego miasta pod tymże dniem wiadomości: "Położenie nasze pogorszyło się od wczorajsza. Lud przez wyłamanie arsenału i znaczney fabryki broni, uzbroił się i jesteśmy w obawie okropnych scen. W takich okolicznościach h gwardya obywatelska, która utrzymywała porządek, złożyła broń, gdy jey dowódzca i inni officerowie swoje miejsca opuścili. Dziś rano znowu lud broń uzyskał. Na placu przed teatrem znajduje się przeszło 1000 robotników opatrzonych w wszelką broń, którzy chcą pójść do Brukselli. — Nie jazda z Mastrhtu przybyła, ale patrole różnych gmin, pochwytały rabusiew miasta Verviers. Liczbę przeprowadzonych tu podają do 42; oprócz tych, którzy są w Verviers uwięzionemi. — Przeszły nocy adjutant generała Blandt przybył z Brukselli, uwięziony był w chwili, gdy się chciał udać do gubernatora prowincyi. Odpieczętowano jak mówią, jego depezę i znaleziono w niej rozkaz na przełożenie P. Sandberg, aby wojsko cystadę opuściło. Chciano przez to uspokoić obawę ludu. — Wczoraj kilku młodzików pojechało pocztą z furjami do Brukselli. — Nowa straż zgromadza się dziś po południu około godziny 4, dla zamienienia się w korpus; składać się ma, jak mówią, z 2500 ludzi, i chce pójść do Brukselli. P. Collard, stary pułkownik objąć ma dowództwo

HAMBURG 7 wczesnia. — Surowe środki które użyte zostały do przytłumienia wznowionych jeszcze wieczór d. 5 b. m. na przed-

mieściu Hamburgerberg zdrożności, odpowiedziały zupełnie swemu celowi; lubo ubolewać należy, iż jeden herszt zabity i 12 jego współników mocno ranionych zastało. Jak w mieście tak i tam, panuje teraz największa spokojność i porządek. — Z wycieczką pod Nawarynem admirał Edward Codrington, przejechał tedy do Petersburga.

LUXEMBURG 31 sierpnia. — Od kilku dni zataczają tu działa na szanie. Licząca już 4000 ludzi pruska osada, ma być do 7000 pomnożona. Według rozchodzących się wieści, twierdza Luxemburg ma być za będącą w stanie oblężenia ogłoszona, co bardzo zatrużyło mieszkańców. Obawiają się tu także rozruchów.

SZAFHUZA 31 sierpnia. — Do Fryburga, Walizej i Sabaudyi przybyło kilkunastu Jezuitów uchodzących z Francyi. Przybyli tam z Francyi trapiści, starają się o pozwolenie założenia sobie klasztoru.

GRANICA HISZPA: 27 sierpnia. — (Z prywatnego listu w gazecie wrocławskiej umieszczonego.) — Wielu Hiszpanów przybywających z Anglii do Bordeaux, oczekiwanych jest w tych dniach na linii rzeki Bidassao. — P. Zayas, umieszczony w Londynie przy poselstwie hiszpańskiem, przejechał dziś rano na miejsce przeznaczenia swojego. Nie objawił on nic, co się w stolicy dzieje; ale przybyły podróżny, który d. 24 wyjechał z Madrytu, opowiada, że w tym dniu nastąpiły znaczne skupienia ludu na placach publicznych, i że postanowione te kupy orężem rozpedzić; lecz wojska nie wiele do tego okazały ochoty. — Dnia 19 b. m. nadbiedz miał goniec z Andaluzyi do Madrytu z doniesieniem, o rozruchach stronników konstytucyi. Gubernator Grenady żąda wojska dla zapewnienia spokojności.

D O N I E S I E N I A.

Jan Ascher uprzywilejowany Dentysta w królestwie polskiem, przybył do tutejszey stolicy z Warszawy; mieszka w domu P. Lapińskiego (Hotel de Drezden), i tylko krótki czas zabawić zamysła; mając nowy wynalazek wprawiania zębów z massy, zawiadomia **przeświata Publiczność.**

Prezes Sądu Appellacyjnego &c.

Sędziowie do przepisu artyk: 118 K. C. podane niniejszym do wiadomości powszechney, iż Trybunał I. Inst: kraju tutejszego na powództwo Józefa z Sławińskich Szonertowej, P. Franciszka Szonerta małżonki i Julii z Sławińskich Kopczeńskiej wdowy sióstr między sobą rodzonych na Wesoły pod L. 230 zamieszkałych, wydał wyrok stanowczy, mocą którego nieobecność Apolonii Sławińskiej z dney o sobie wiadomości nadejacey uznana została.

W Krakowie dnia 4 maja 1830 r.

Nikodemcz.
Masalski sekretarz.